

1976: VITKINDAD GÅS (*Branta leucopsis*). 1 ex Sjömosjön 20.10 (IA).

FÖREKOMSTEN AV ROVFÄGLAR VID ASKÖVIKEN 1966-75

1977: (forts.)
ARTA (Anas querquedula). Sommarfynd: Djupen, Surahammars (ML).

ROSKARL (Arenaria interpres). 1 ex Råvallen, Lindesberg 5.5 (HLJ).

* SILVERTÄRNA (Sterna paradisea). 1 ex Malmön, Köping 20.5 (GP).

-- o --

SIGNATUREER: AA Anders Andersson, AE Arne Eklöw, ÅGe Anders Geidemark, AL Anders Landin, AN Anders Norrman, ARA Anders Arneil, BE Bertil Eriksson, BE Bo Eriksson, BW Björn Wennman, BJW Björn Westman, CIC Carl-Ivan Carlsson, DG Daniel Green, EA Erik Andersson, EJ Erik Jansson, GL Göran Ljunggren, GN Göran Nilsson, GP Göran Pettersson, HE Hans Ek, HH Henry Hirsimäki, HJ Holger Johansson, HOH Hans-Olof Hallqvist, IA Ingvar Andersson, JG Jan Grip, JH Jan Hellström, JL Jörgen Lindberg, KE Kjell Eklund, KM Kristoffer Ekman, KI Kjell Ingeström, KK Karl-Gunnar Källerink, KLE Kari Leppälampi, KOH Kjell-Olof Hedlund, KAK Kjell-Åke Källerink, LA Lars Asklund, LD Lars Dahlberg, LE Lennart Eriksson, LC Leif Carlsson, LJ Leif Johansson, LM Leo Mäkinen, LS Lars Sohlén, LSy Lars Syren, MF Mats Forslund, MP Mikael Leppälampi, MV Mikael Vesanen, OA Ola Almgren, OG Martin Green, SL Söderberg, PA Per Angelstam, PB Peter Bernövall, PE Per Eriksson, PLU Peter Lundberg, PM Per Magnusson, PI Per Alind, RC Robert Carlsson, RL Raimo Laurila, RM Roland Thuvsander, RW Roland Wara, SB Stefan Björklund, SIS Sven-Erik Svensson, SJ Stefan Johansson, SL Sören Larsson, SLE Seppo Leppälampi, SÖ Stig Öhman, TC Tomas Carlsson, TS Thomas Skoglund, TSS Tom Säström, UC Ulf Carlsson, UE Ulf Eriksson, UJ Ulf Jonfeldt, UR Ulf Risberg, ÖD Öyvind Dössland.

LSo Lars Storn.

Thomas Skoglund

INLEDDNING
Följande uppsats behandlar den kända förekomsten av dagrovfäglar vid Asköviken under tioårsperioden 1966-75. Tio år har ansetts vara en lämplig period för en redovisning och tanken är, att uppföljande redovisningar skall göras efter varje tioårsperiod. Detaljerade anteckningar från åren före 1966 har inte funnits att tillgå, men en sammanställning över äldre observationer av mindre vanliga arter har gjorts av Lindell (1975a).

Området som behandlas, utgörs av det som traditionellt hänförs till Asköviken i fågelrapporter, d.v.s. ett par kilometers radié från viken i öster, norr och väster samt Tidöhalvön.
Själva Asköviken, N 59° 30' 0" 16° 30', är en grund vik av Mälaren och ligger ca 12 km SSV Västerås.

MATERIAL

I första hand har material hämtats från de anteckningsböcker, som Västernas Ornitologiska Klubb haft vid Asköviken. Denna serie är komplett, så när som på perioden jan - maj 1969. Kompletteringen har gjorts för vissa arter vid Genomgång av fågelrapporter i vår Fagelvärld, Meddelanden från Västmanlands Ornitologiska Förening samt förteckningar över fågelskattagelser vid lokalen (se litteraturförteckningen). Beträffande observationer av sällsynta och svårbestimda arter, har endast allmänt vedertagna iakttagelser medtagits.

För de arter som noteras regelbundet, men inte häckar, har antalet observerade exemplar per observationsdag framräknats. Hänsyn har ej tagits till om det uppbenbarligen rör sig om samma fågel. Detta kan naturligtvis ge en något skev bild, men jag tror att den felkällan är liten för de flesta arter. Ett klart undantag utgör dock havsöarna, se vidare under denna. De mäntliga variationerna för dessa arter visas i figurer. I de figurer där index används, har bas för index utgjorts av genomsnittet för alla tio åren. Delstrecken längs den lodrätta axeln motsvarar vardera 25 procentenheter.

RESULTATREDOVISNING

Bivråk *Pernis apivorus* (L.)

Har trotsigen häckat varje år med några par (Dahlberg et al 1972, Lindell 1975a), men någon inventering har icke gjorts. Bivråken anländer sist av rovfäglarna och Dahlberg et al (1972) anger 19.5 som medelankomstdatum för åren 1966-69. Årzen brukar därefter ses regelbundet fram till början av september. Den högsta dagssumman för sträckande bivråkar som noterats under perioden är 15 ex, som sägs 16.8.71.

UPPROPP

VILKA MELLANSVENSKA PÅGELÄRPER SJUNGER UNDER HÖSTEN?

Under nästnästa tjugos års tid har jag fört åtminstone sporadiska anteckningar över fåglarnas höstsang och planerar nu att sammanställa materialet till en uppsats. Enstaka arter, som sparrugglan, har en alldeles speciell höstsång, men därutöver later en nängd arter höras sin ordinarie vårsång under hösten. Jag önskar nu komma i kontakt med och erhålla kompletterande uppgifter från andra mellansvenska ornitologer som har gjort noteringar eller eljest kan erinra sig parbildnings- eller parningspel samt sang eller sångliknande ljudutttringar hos olika arter från 1 september och senare under hösten och vintern. Svar önskas före 1 november 1979.

KjellBylin, Lövängsvägen 4B, 811 00 Sandviken, tfn 026/250573

Benn et al. *Wing Migration* (Boddaert)

Tyå iakttagelser har gjorts av denna art, båda under våren: 1 ex 22.5.67 och 1 ex 10.4.72.

卷之三

Arten har observerats fyra gånger genom åren t.o.m. 1975 och det sista

Habitat Suitability Index

Denna art finns noterad från sju av de tio åren. I regel har 1-4 ex setts per år, tämligen jämnt fördelade på mändaterna februari-april och oktober-november. I mars 1973 uppehöll sig två gamla havsvärnar vid Askörkiken i drygt två veckor, vilket är enda gången någon fågel uppträtt stationärt.

Totalt har 29 ex noterats under perioden (några salunda säkerligen dubbelt-rökna) och av dessa utgörs 31 % av ungfåglar och 52 % av adulta. För övriga 17 % har ingen ålder angivits. Vid jämförande mellan den första och sista femårsperioden, framkommer att andelen observerade ungfåglar hållit sig nära nog konstant. Detta kan anses som annväntsvärt, med tanke på artens förhållande reproduktion (se Helander 1975), men kan kanske förklaras av det knappa beröringsunderlaget.

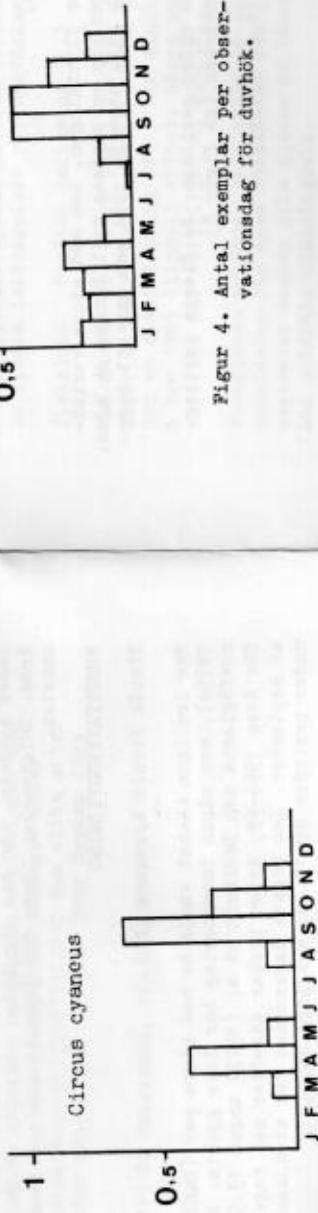
Büro Käppeler (Circus Beethoven) 14

En av karaktärsfåglarna vid Asköviken. Antalet häckande par har legat på 2-3 par under hela perioden. Några undersökningar beträffande häckningsresultat har inte gjorts, men anteckningar om ungfåglar finns från de flesta år. Dahlberg et al (1972) anger 1,4 som medelackstidatum för åren 1966-69 och i slutet av september brukar alla kärribbar ha lämnat lokalen. Strickande fåglar har ibland iakttagits i april och september, men endast i något enstaka exemplar.

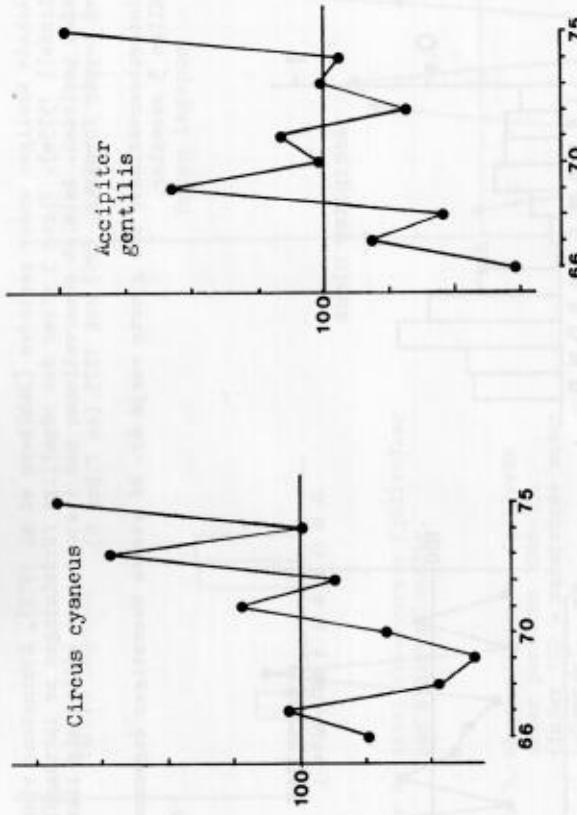
THE KATHARINE CROWNE (I.)

Under perioden uppträddé arten endast som genomblyttare och inga vinter- eller sommarfunder har gjorts. De mest frekventa månaderna är april och september, vilket framgår av figur 1. Antalet iakttagelser av blå kärhrök har visat en uppåtgående trend, särskilt markrad efter 1972 (figur 2). Antalet obesverade exemplar per observation har åklat med 52 % mellan de båda färmarsperioderna. De sista åren har arten varit nägot av en "varianterartsfagell" med stora variationer mellan åren.

Medelankomstdatum anges av Dahlberg et al (1972) till 2.4 för åren 1966-69. Sträckande fåglar ses sparsamt men notabelt är 9 sträckande ex 20.9.75.

Figur 1. Antal ex.
per observationsdag
för blå kärribök
redovisat månadsvis.

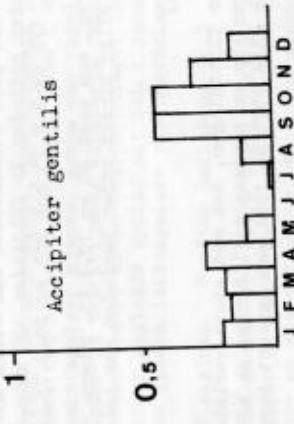
Figur 2. Observationer av blå kärrhök.
(Index 100 = genomsnitt under perioden).

ur 3. Observationer av
duvhök.

Bn observation: 1 ex 17.9.66

Duvhök Accipiter gentilis (L.)

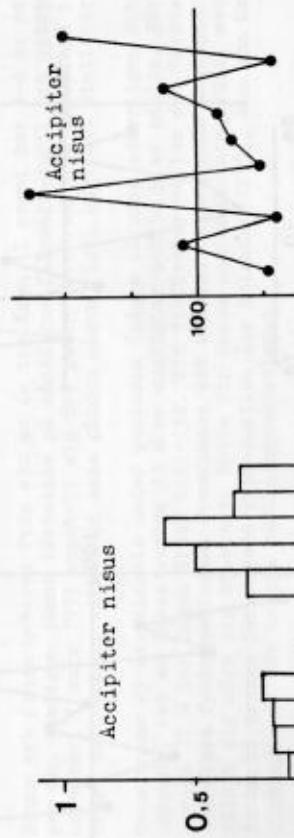

Figur 4. Antal exemplar per observationsdag för duvhök.

Sparvhök Accipiter nisus (L.)

Häckade tio tilligen under perioden (Dahlberg et al 1972), åtminstone vissa är (Lindell 1975a). Figur 5 visar den mänsatliga fördeningen av iakttagelserna under perioden. Antalet observationer har i stort sett hållit sig lika, men två toppar förmärks, 1969 och 1975 (se figur 6).

Vinterobservationer har gjorts varje år. På sträck överstiger dagssummorna sällan 5 exemplar.

Figur 5. Antal exemplar per observationsdag för sparrhök.

Troligt häckat med något eller några par (Zahlberg et al 1972, Lindell 1975a). Någon inventering är ej gjord. Några vinterfynd har inte gjorts under perioden och Dahlberg et al (1972) anger 18,3 som medelankomstdatum för åren 1966-69.

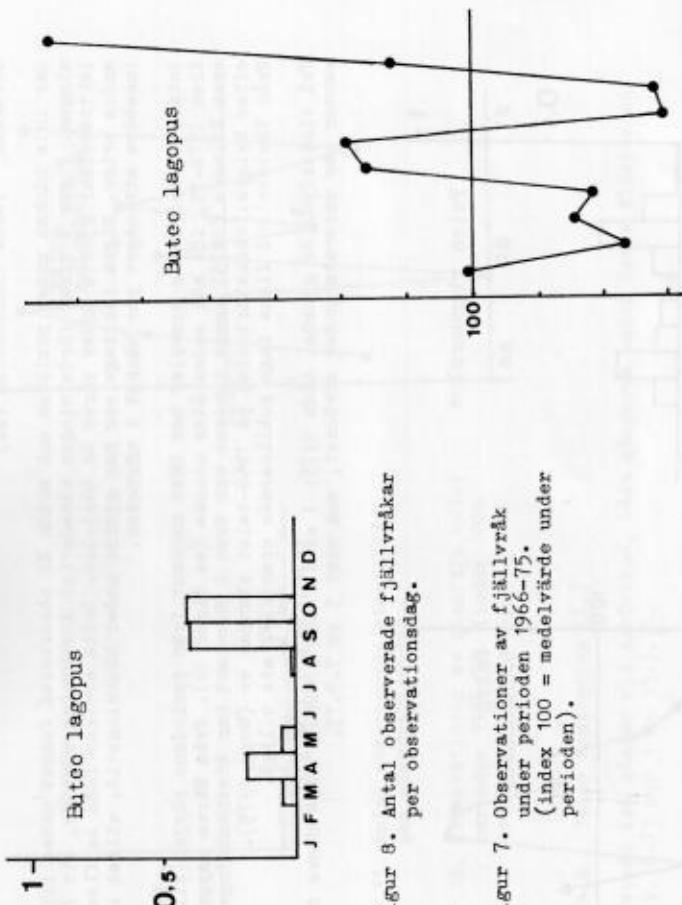
Ormvraken är kanske den mest observerade rovfageln vid lokalen, särskilt i september, då arten vissa dagar kan nära goda sträcksummor. Dagssummar över 10-20 ex är visserligen ovanliga, men vid gott sträckvärde kan stora antal ses. De fem högsta noteringarna under perioden är följande: 100 ex 8.9.66, 300 ex 20.9.70, 75 ex 11.9.74, 172 ex 7.9.75 och 255 ex 20.9.75. I bland kan goda summor näs även om våren, som mest 40 ex 12.4.75. Någon uppfattning om artens tender att öka eller minska under perioden har inte kunnat fås.

Fjällvråk Buteo lagopus (Pontoppidan)

Fjällvråken uppträdde regelbundet under flyttningen, men med stora variationer mellan åren (se figur 7). Möjliga kan en tendens till ökning skönjas. Annämningsvärt är att fler fjällvråkar sätts 1975 än 1974 som var ett toppår för arten (SOF 1978).

Inga sommar- eller vinterfynd är gjorda under perioden. De flesta iakttagelserna gjordes i april och september-oktober (se figur 8).

Den högsta dagssumman som noterats är 11 ex 7.9.75.

Figur 6. Observationer av sparrhök (index 100=snitt).

Figur 7. Observationer av fjällvråk under perioden 1966-75. (Index 100 = medevärde under perioden).

Obestämd skrikörn Aquila clanga/pomarina (Pallas/Brehm) en iakttagelse har gjorts, nämligen 1 ex som den 7.5.69 strickte över viken. Kungsörn Aquila chrysaetos (L.) Primst en vintergäst, som noterats huvudsakligen under månaderna januari - mars och november-december. Även i april och oktober har värdera två iakttagelser gjorts. Arten var regelbunden fram till och med vintern 1971/72. Under de två följande vintersörnen fanns ingen området och 1974 observerades arten överhuvudtaget inte. På senvintern 1975 började kungsörnar uppträda sporadiskt och i december samma år sätts 1-2 ex regelbundet. De flesta iakttagelser rör ungfåglar.

Fiskgjuse Pandion haliaetus (L.)

Har häckat med flera par i området under perioden. Dahlberg m.fl. (1972) anger 4-5 par för åren 1966-70 och Lindell (1975a) 4 par 1974. Detta innebär en stabilisering efter den minskning som skett. På Tidö fanns t.ex. 6 bon 1965 (Lindell 1975a). Några undersökningar beträffande häckningsresultat har veteriligen ej gjorts.

Fiskgjusen anländer till viken så snart öppet vatten finns och medelankomsttiden för åren 1966-69 är 6.4 (Dahlberg et al 1972). I slutet av september brukar alla ejusser ha lämnat området. Instaka strökande fåglar har noterats undantagsvis.

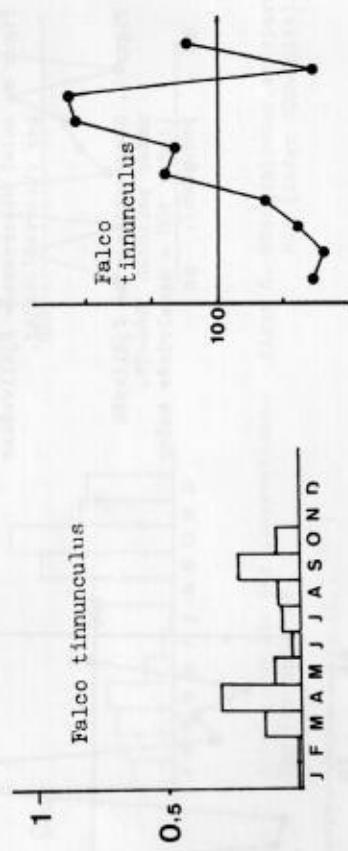
Tornfalk Falco tinnunculus (L.)

Har inte häckat under perioden och arten är observerad främst under flyttning. Figur 9 visar fördelningen månadsvis. Annämningsvärt är, att fler iakttagelser gjorts under våren än höstetid. Detta avviker från de flesta andra arter. Några iakttagelser har gjorts under häckningstid, vilket kan innebära att något par häckat i närlänten.

Antalet observerade exemplar har ökat markant från periodens början till åren 1972-73, för att sedan åter minskar (se figur 10). Från Närke rapporterar Nilsson (1975) samma tendens och även i Sörmland har återintäkten efter kricksilverskattkatastrofen på 1960-talet stannat av (Mord 1975).

Från Västmanland finns inga publicerade uppgifter att tillgå.

Två vinterfyns är gjorda, båda 1975: 1 ex 6.1 och 27-28.2. Inga högre dagsnummor har noterats under stricket, som mest 5 ex 7.9.75.

Figur 9. Antal observerade tornfalkar per observationsdag.

Figur 10. Observerationer av tornfalk under perioden 1966-75. (Index 100 = medelvärde för perioden).

Stenfalk Falco columbarius (L.)

Iakttagen som tänliga sparsam gäst under stricket, främst i april och september (figur 11). Även för stenfalken har fler våren än höstfyrnd gjorts. (Jfr tornfalken). Dessutom gjordes vinterfynd 1967 och 1968.

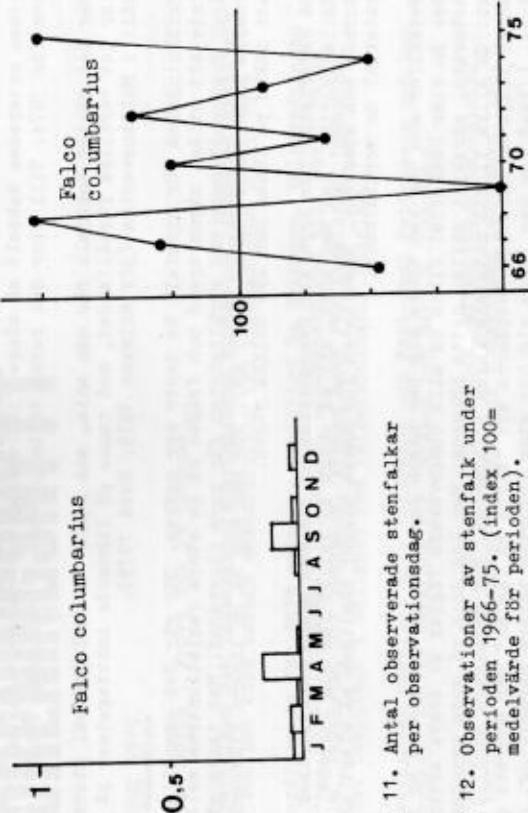
Antalet observerade fåglar har hållit sig i stort sätt lika under perioden med 5-6 ex/år i snitt. (se figur 12).

Inga noteringar om strickande stenfalkar har gjorts.

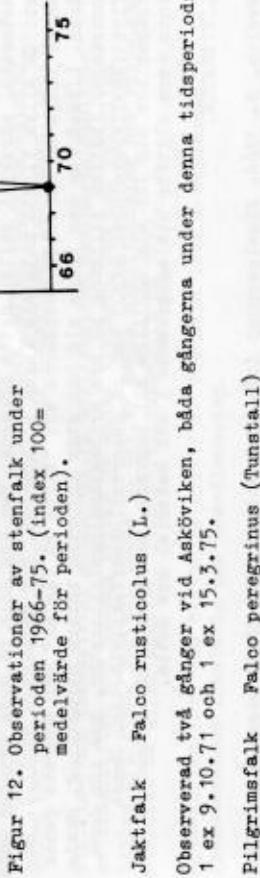
Lärfalk Falco subbuteo (L.)

Ett par har häckat varje år på Tidö (Lindell 1975a) och 1975 häckade trotsigen ytterligare ett par vid lokalen (Skoglund 1976). På sensommaren brukar flera lärfalkar, även ungfåglar, jaga över Asköviken.

Inga fenantologiska data har framräknats, men arten anländer i skiftet april/maj och brukar vara försvarnen i mitten av september.

Figur 11. Antal observerade stenfalkar per observationsdag.

Figur 12. Observationer av stenfalk under perioden 1966-75. (Index 100 = medelvärde för perioden).

Observerad två gånger vid Asköviken, båda gångerna under denna tidsperiod: 1 ex 9.10.71 och 1 ex 15.5.75.

Jaktfalk Falco peregrinus (Tunstall)

Arten var t.o.m. 1966 (3 ex observerades) en årsvis sträckgäst vid Asköviken (Lindell 1975a), men därifrån endast noterat enligt följande: 1 ad 3.4.69, 1 juv 5.4.69, 1 juv 12.4.69, 1 ex 21.9.70, 1 ex 31.3.74 samt 1 juv som uppehöll sig på lokalen 27.9 - 18.10.75.

DISKUSSION

Den häckande faunan finns inte mycket att ordna om, ej heller de tillfälliga gästerna, som medtänts endast för fullständighets skull. Jag skall istället koncentrera mig på de sex arter, som sparsamt-allmänt besöker området, främst under vår och höst. Dessa är blå kärhröd, duvhök, sparvhök, fjällvråk, tornfalk och stenfalk. För dessa har figurer redovisats i den artvisa genombgången.

Genomgående för dessa arter är, att fler fåglar setts under åren 1971-75 än under 1966-70. Den ökningen uppgår till 37 %. Den största ökningen avtar den blå kärhröden för och skillnaderna mellan åren är så stora att de bör indikera en förändring under tioårsperioden.

Beträffande duvhök och sparvhök visar de båda arterna annämningsvärt likartade variationer genom åren. Ökningen är inte stor för dessa, speciellt inte för sparvhöken, men en ökning av antalet duvhöksakttagelser är troligen överensstämmende med verkligheten.

Figur 7 för fjällvråk får anses som mer osäker än för de tidigare nämnda. Detta beror på artens uppträdande. Den kan alltså ses i betydande antal någon enskild god sträcka, men i stort sett saknas annars och på så vis blir siffrorna mer osäkra. Ett exempel på detta är skillnaden mellan 1974 och 1975. 1974 var ju ett toppår för arten (se SÖF 1978), men vid Askö-

FÖRENINGSNYTT

viken noterades dubbelt så många fågellivskar per observationsdag 1975 som för 1974. Till stor del beror detta på en god sträckdag 1975.

När det gäller tornfalk får man anta, att figur 10 tänliga väl återspeglar det verkliga förhållandet, med tanke på liknande iakttagelser på andra håll i Mellansverige (Jr Nilsson 1975, Nord 1975).

Berikningarna för stenfalk är desto mer osakra. Där går det egentligen inte att utläsa någon trend och frågan om de stora variationerna mellan åren överensstämmer med verkligheten för vara obesvart. Med tanke på det knappa materialet (55 ex på 10 år), bör man nog ha en längre tidsperiod att rikna på innan man kan utläsa något.

Då materialet för tornfalk överensstämmer bra med andra iakttagelser i Mellansverige, kan man anta, att så också är fallet för blå karrhök, duvhök och spathöök. Resultaten för dessa bygger nämligen på klart större material än tornfalkens.

Felkällor som jag kan tänka mig har någon inverkan på materialet är följande: En viss osäkerhet finns om alla observerade fåglar av dessa arter noterats, särskilt gäller detta hönorna. Man kan dock på goda grunder anta, att de allra flesta noterats (egen erfarenhet, Per Magnusson muntl.). En annan fråga är huruvia metoderna att "titta på fåglar" har ändrats genom åren. Likaså kan man fråga sig hur stor inverkan bättre utrustning, ökade kunskaper (bättre tillgång på bra artbestämningslitteratur, nya rön inom flyttfågelforsningen etc.) har på observationsseffektiviteten. Dessa frågor ter sig för mig omöjliga att besvara, men gissningsvis behöver de inte vara alltför utsäggivande i ett material som detta.

LITTERATUR.

- Avelin, H. 1968. Fågelrapport från Västmanland 1966 jämte vissa kompletterande uppgifter från tidigare år. Vår Fågelvärld 27: 76-80.
— 1969. Fågelrapport från Västmanland 1967. Vår Fågelvärld 28: 56-57.
— 1970. Västmanland 1968. Vår Fågelvärld 29: 121-125.
Pahlberg, L., Johansson, L. & Magnusson, P. 1972. Forteckning över fåglar observerade vid Asköviken 1966-70. Stencil.
Grönqvist, I. 1970. Västmanland 1969. Vår Fågelvärld 29: 237-240.
Hedander, B. 1975. Havsörnen i Sverige. 2:a uppl. Udddevalla.
Lindell, L. 1972a. Forteckning över fåglar observerade vid Asköviken 1971. Stencil.
— 1972b. Västmanland 1971. Vår Fågelvärld 31: 201-202.
— 1973a. Forteckning över fåglar observerade vid Asköviken 1972. Stencil.
— 1973b. Västmanland 1972. Vår Fågelvärld 32: 226-228.
— 1974a. Forteckning över fåglar observerade vid Asköviken 1973. Stencil.
— 1974b. Västmanland 1973. Vår Fågelvärld 33: 249-250.
— 1975a. Fågelfannan vid Asköviken. Information nr 3 från länsstyrelsen i Västmanlands län.
— 1975b. Västmanland 1974. Vår Fågelvärld 34: 233-235.
— 1976. Fågelrapport för Västmanland 1975. Meddelanden från Västmanlands Ornitolologiska Förening nr 2: 1-7.
Nilsson, R. 1975. Närke 1974. Vår Fågelvärld 34: 172-175.
Nord, I. 1975. Sörmland 1974. Vår Fågelvärld 34: 175-177.
Sjögren, A. 1972. Västmanland 1970. Vår Fågelvärld 31: 201-203.
Skoglund, T. 1975. Forteckning över fåglar observerade vid Asköviken 1974. Stencil.
— 1976. Forteckning över fåglar observerade vid Asköviken 1975. Stencil.
SOF. 1978. Sveriges fåglar. Stockholm.
Wahlstedt, J. 1968. Skrikörn (*Aquila clanga/pomarina*) ny för Västmanland. Vår Fågelvärld 27: 348-349.

ÅRSMÖTEN 1975.

Årsmötet hölls i Frövi den 23 februari.

Årsberättelsen och räkenskapsredovisningen godkändes. Årsmötet beviljade styrelsen och dess kassör ansvarsfrihet för verksamheten under 1978.

Till ordförande för 1979 omvaldes enhälligt Bo Eriksson. Vaiberedningen hade till nyval föreslagit Ulf Widén, Lindesberg och till oval Raimo Laurila, Pajersta, Ulf Eriksson, Arboga samt Per Angelstam, Gammelbo. Årsmötet beslutade i enlighet med valbesedningens förslag.

Till revisorer omvaldes Elof Petersson och Karl-Axel Pettersson och som revisorssuppleanter omvaldes Ulf Calsson och Martin Johansson.

Till valberedning inför årsmötet 1980 valdes, efter öppen oörförståning, Sören Larsson, Per Magnusson och Jan-Erik Malmstigen (sammankallande).

Utgifts- och inkomststat godkändes. På utgiftssidan domineras ökningen av tidskriften som numera trycks på austral tryckeri och med betydligt bättre kvalitet. För att täcka en del av denna utgivsförköning har styrelsen beslutat att en speciell prenumerationssavgift på 10:-.

Årsavgiften för 1980 beständes till 15:- för alla icke A-medlemmar. Prenumeration likställdes till B-medlemsskap.

Rapportkommittén antog följande utseende: Bo Eriksson, Hans-Olof Hellqvist, Karl-Gunnar Källebrink, Sören Larsson och Jan-Erik Malmstigen.

Under "övriga frågor" togs upp bl.a: yttrande angående den planerade grävningarna i Svartan lämnas av styrelsen under mars månad. Närvarande medlemmar i Närkes Ornitolologiska Förening inbjöds till NOFs årsmöte den 20-21. Representant från VOF till SOFs årsmöte uteses av styrelsen. Intresset för en skogsgrupp inom VOF väcktes.

Avslutningsvis vissade Ulf Risberg, Grängesberg, utmärkt diabildar från Rundö och bergslagsarkerna. Fruana ornitolohjärta kunde åter vickas till liv efter en lång och fortfarande mycket kall vinter.

Thomas Skoglund

ÅNGSÖEKURSION 6.5.-7.2.

Fjorton deltagare mötte upp vid parkeringen på Ångsö, en fin och solig morgon, omkring nollgradigt.

Vi tog Grevens stig ned mot Mälaren och två stenkickar flög över oss. Värens fåglar sjöng för fullt - bofinkar, någon lövsängare och göktyta.

Strax före badplatsen såg vi en tornfalkhona sitta i en talltopp. Falken beskädades en bra stund. Från badplatsen sågs bl.a storlom, småskrake, häger, fiskguse, sparvhök och många fisktärnor.

Efter en timmes skärande fortsatte vandringen mot Grifsvärren, där fika